

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums
2020. gada 6. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2020/C 222/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2020/C 222/02	Apvienotās lietas C-370/17 un C-37/18: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant (C-37/18)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējoši darba ņēmēji – Sociālais nodrošinājums – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – Piemērojamie tiesību akti – 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Norīkotie darba ņēmēji – 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punkts – Persona, kas parasti algotu darbu veic divu vai vairāku dalībvalstu teritorijā un kas ir nodarbināta tāda uzņēmuma filiālē vai pastāvīgajā pārstāvniecībā, kura neatrodas tajā dalībvalstī, kur ir tā juridiskā adrese – Regula (EEK) Nr. 574/72 – 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts – 12.a panta 1.a punkts – Apliecība E 101 – Saistošs spēks – Krāpnieciski iegūta vai izmantota apliecība – Uzņemšanās dalībvalsts tiesas kompetence konstatēt krāpšanu un anulēt apliecību – Regulas Nr. 1408/71 84.a panta 3. punkts – Kompetento iestāžu sadarbība – Nolēmuma krimināllietā res judicata spēks tiesvedībā civillietā – Savienības tiesību pārkums)	2
---------------	--	---

Apvienotās lietas C-715/17, C-718/17 un C-719/17: Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika, Komisija/Ungārija, Komisija/Čehijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Lēmumi (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601 – Katra šī lēmuma 5. panta 2. un 4. – 11. punkts – Pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Grieķijas Republikas un Itālijas Republikas labā – Ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums noteiktu dalībvalstu teritorijā – Šādu valstspiederīgo pārceļšana uz citu dalībvalstu teritoriju – Pārceļšanas procedūra – Dalībvalstu pienākums regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem norādīt, cik pieteikuma iesniedzēju var ātri pārcelt uz to teritoriju – Secīgi pienākumi, kuru rezultātā tiek veikta faktiskā pārceļšana – Dalībvalstu intereses, kas saistītas ar valsts drošību un sabiedrisko kārtību – Dalībvalsts iespēja atsaukties uz LESD 72. pantu, lai nepiemērotu Savienības tiesību aktus, kuriem ir saistošs spēks)

Apvienotās lietas C-103/18 un C-429/18: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (*Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid* (Spānija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Domínguez Sánchez Ruiz* (C-103/18), *Berta Fernández Álvarez* u. c. (C-429/18)/*Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 5. klauzula – “Secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu vai attiecību” jēdziens – Darba devēja neievērots likumā noteikts termiņš galīgai amata, kuru pagaidām ieņem uz noteiktu laiku nodarbināts darba ņēmējs, aizpildīšanai – Darba tiesisko attiecību automātiska pagarināšana no gada uz gadu – Viena un tā paša amata ieņemšana, tajā paliekot noteikta laika darba ņēmējam pēc divām secīgām iecelšanām amatā – “Objektīvu iemeslu” jēdziens, kas attaisno darba līgumu vai darba tiesisko attiecību secīgu atjaunošanu uz noteiktu laiku – Valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto darbā pieņemšanas pamatu ievērošana – Konkrēta pārbaude, kurā tiek atklāts, ka noteikta laika darba attiecību secīgas atjaunošanas mērķis ir apmierināt darba devēja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības – Pasākumi, ar kuriem paredzēts novērst un – vajadzības gadījumā – sodīt par ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, secīgi noformējot uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai darba tiesiskās attiecības – Atlases procedūras, kuru mērķis ir galīgi aizpildīt amatus, kurus pagaidu kārtā ieņem noteikta laika darba ņēmēji – Noteikta laika darba ņēmēju statusa pārveidošana par “nenoteikta laika nepastāvīgu personālu” – Tāda pabalsta piešķiršana darba ņēmējam, kas ir līdzvērtīgs pabalstam par nelikumīgu atļaišanu – Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku piemērojāmība, neraugoties uz to, ka darba ņēmējs ir piekritis secīgai noteikta laika līgumu pagarināšanai – 5. klauzulas 1. punkts – Valsts tiesu pienākuma atstāt nepiemērotu neatbilstīgu valsts tiesisko regulējumu neesamība)

Lieta C-228/18: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Kúria* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt.* u. c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. panta 1. punkts – Maksājumu ar karti sistēmas – Starpbanku nolīgums, kurā ir noteikts starpbanku komisijas maksu līmenis – Nolīgums, kas ierobežo konkurenci gan mērķa, gan seku dēļ – Konkurences ierobežojuma “mērķa dēļ” jēdziens)

Lieta C-234/18: Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (*Sofiyski gradski sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo/BP, AB, PB, “Trast B” OOD, “Agro In 2001” EOOD, “ACounT Service 2009” EOOD, “Invest Management” OOD, “Estate” OOD, “Bromak” OOD, “Bromak Finance” EAD, “Viva Telekom Bulgaria” EOOD, “Balgarska Telekomunikationna Kompania” AD, “Hedge Investment Bulgaria” AD, “Kemira” OOD, “Dunarit” AD, “Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD, “Evrobild 2003” EOOD, “Technotel Invest” AD, “Ken Trade” EAD, “Konsult Av” EOOD, *Lowvriar Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Emprevo Ventures Ltd* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācija bez notiesājoša sprieduma – Direktīva 2014/42/ES – Piemērošanas joma – Pamatlēmums 2005/212/TI)*

2020/C 222/07	Lieta C-406/18: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (<i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – PG/ <i>Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā politika patvēruma un alternatīvās aizsardzības jomā – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai – Direktīva 2013/32/ES – 46. panta 3. punkts – Pilnīga un ex nunc pārbaude – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Pirmās instances tiesas pilnvaras un pienākumi – Pilnvaru grozīt starptautiskās aizsardzības jomas kompetento iestāžu lēmumus neesamība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā noteikts pienākums 60 dienu laikā pieņemt nolēmumu)	8
2020/C 222/08	Lieta C-458/18: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “GVC Services (Bulgaria)” EOOD/ <i>Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika”</i> – Sofia (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs – Direktīva 2011/96/ES – 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts un I pielikuma A daļas ab) punkts un B daļas pēdējais ievilkums – Jēdzieni “uzņēmējsabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem” un “corporation tax Apvienotajā Karalistē” – Uzņēmējsabiedrības, kas Gibraltārā ir gan reģistrētas, gan tur maksā uzņēmumu nodokli)	9
2020/C 222/09	Lieta C-500/18: Tiesas (ceturtā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Tribunalul Specializat Cluj</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AU/ <i>Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Finanšu instrumentu tirgi – Direktīva 2004/39/EK – Jēdzieni “privātais klients” un “patērētājs” – Nosacījumi, kam jābūt izpildītiem, lai varētu atsaukties uz patērētāja statusu – Jurisdikcijas izskatīt prasību noteikšana)	9
2020/C 222/10	Lieta C-564/18: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (<i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – LH/ <i>Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patvēruma politika – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – Starptautiskās aizsardzības pieteikums – 33. panta 2. punkts – Nepieņemamības pamati – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta pieteikuma nepieņemamība, ja pieteikuma iesniedzējs attiecīgajā dalībvalstī ir ieradies, šķērsojot valsti, kurā viņš nav pakļauts vajāšanai vai būtiska kaitējuma ciešanas riskam vai kurā ir garantēta pietiekama līmeņa aizsardzība – 46. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Tiesas kontrole pār administratīvajiem lēmumiem, kas attiecas uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu nepieņemamību – Astoņu dienu termiņš nolēmuma pieņemšanai – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)	10
2020/C 222/11	Lieta C-567/18: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 9. pants – Regula (ES) 2017/1001 – 9. pants – Preču zīmes piešķirtās tiesības – Izmantošana – Preču glabāšana, lai tās piedāvātu vai laistu tirgū – Preču, ar kurām ir pārkāptas preču zīmju tiesības un kuras tiek pārdotas interneta tirdzniecības vietā, uzglabāšana nosūtīšanas nolūkā)	11
2020/C 222/12	Lieta C-612/18 P: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums – <i>ClientEarth</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Piekļuve iestāžu dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums un 6. punkts – Piekļuves tiesību izņēmumi – Sabiedrības interešu aizsardzība saistībā ar starptautiskajām attiecībām – Eiropas Komisijas Juridiskā dienesta sagatavoti dokumenti par ieguldītāju un dalībvalstu strīdu izšķiršanas mehānismu, kā arī ieguldījumu tiesu sistēmu Eiropas Savienības tirdzniecības nolīgumos – Daļējs piekļuves atteikums)	12

2020/C 222/13	Lieta C-753/18: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim)</i> , <i>Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – 3. panta 1. punkts – Direktīva 2006/115/EK – 8. panta 2. punkts – Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” – Tādu transportlīdzekļu nomas uzņēmums, kuru katrā standarta aprīkojumā ir radio)	12
2020/C 222/14	Lieta C-765/18: Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Landgericht Koblenz</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Stadtwerke Neuwied GmbH/RI</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/55/EK – Kopējie noteikumi dabasgāzes iekšējam tirgum – Patērētāju aizsardzība – 3. panta 3. punkts un A pielikuma b) punkts – Līguma nosacījumu pārskatāmība – Pienākums laikus un tieši informēt patērētāju par tarifa paaugstināšanu)	13
2020/C 222/15	Lieta C-802/18: Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Conseil supérieur de la Sécurité sociale</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 45. pants – Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 1. panta i) punkts – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – Sociālās priekšrocības – Direktīva 2004/38/EK – 2. panta 2) punkts – Regula (ES) Nr. 492/2011 – 7. panta 2. punkts – Ģimenes pabalsts – “Ģimenes locekļu” jēdziens – Nerezidentu darba ņēmēju laulātā bērna izslēgšana – Atšķirīga attieksme pret rezidentu darba ņēmēju laulātā bērnu – Pamatojums)	14
2020/C 222/16	Lieta C-45/19: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (<i>Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº2 de A Coruña</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Compañía de Tranvías de La Coruña, SA/Ayuntamiento de A Coruña</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – 8. pants – Pārejas noteikumi – 8. panta 3. punkts – Sabiedrisko pakalpojumu līgumu izbeigšanās – Līguma maksimālā 30 gadu termiņa aprēķināšana – Datuma, no kura sāk skaitīt maksimālo 30 gadu termiņu, noteikšana)	15
2020/C 222/17	Lieta C-329/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Tribunale di Milano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Condominio di Milano, via Meda/Eurothermo SpA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 1. panta 1. punkts – 2. panta b) punkts – Jēdziens “patērētājs” – Kooperatīvā dzīvojamā māja)	15
2020/C 222/18	Lieta C-897/19 PPU: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (<i>Vrhovni sud</i> (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret I.N. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – EEZ līgums – Nediskriminācija – 36. pants – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Piemērošanas joma – Nolīgums starp Eiropas Savienību, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas acquis īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – Nolīgums par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Islandi un Norvēģiju – Islandes pilsoņa izdošana trešajai valstij – Dalībvalsts pilsoņu aizsardzība pret izdošanu – Līdzvērtīgas citas dalībvalsts pilsoņu aizsardzības neesamība – Islandes pilsonis, kurš pirms Islandes pilsonības iegūšanas ir ieguvis patvērumu saskaņā ar valsts tiesībām – Brīvas pārvietošanās ierobežojums – Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu – Samērīgums – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktā paredzēto garantiju pārbaude)	16
2020/C 222/19	Lieta C-141/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. martā iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH</i>	17
2020/C 222/20	Lieta C-160/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. martā iesniedza <i>Rechtbank Rotterdam</i> (Nīderlande) – <i>Stichting Rookpreventie Jeugd u.c./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport</i>	17

2020/C 222/21	Lieta C-175/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 14. aprīlī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – SIA “SS”/Valsts ieņēmumu dienests	19
2020/C 222/22	Lieta C-181/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. aprīlī iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – VYSOČINA WIND a.s./Česká republika – Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Lieta C-186/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. aprīlī iesniedza Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) – HYDINA SK s.r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
 Vispārējā tiesa		
2020/C 222/24	Lieta T-282/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 14. maija rīkojums – Bernis u.c./VNV (Prasība atcelt tiesību aktu – Ekonomiskā un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkts – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – Mātesuzņēmums un meitasuzņēmums – ECB paziņojums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību – VNV lēmums nepieņemt noregulējuma shēmu – Sabiedrības interešu neesamība – Likvidācija saskaņā ar valsts tiesībām – Akcionāri – Tiesā skāruma neesamība – Nepieņemamība)	22
2020/C 222/25	Lieta T-141/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 6. maija rīkojums – Sabo u.c./Parlaments un Padome (Prasība atcelt tiesību aktu – Vide – Enerģētika – Direktīva (ES) 2018/200 – Meža biomasas iekļaušana atjaunojamajos energoresursos – Individuāla skāruma neesamība – Nepieņemamība)	23
2020/C 222/26	Lieta T-278/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 13. marta rīkojums – Aurora/CPVO – SESVanderhave (M 02205) (Prasība atcelt tiesību aktu – Augu šķirnes – Spēkā neesamības atzīšanas process – Cukurbiešu šķirne M 02205 – Lēmums nodot lietu kompetentajam CPVO dienestam turpmākai rīcībai saistībā ar sūdzību – Regulas (EK) Nr. 2100/94 72. pants – Intereses celt prasību neesamība – Grozīšanas pilnvaras – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)	24
2020/C 222/27	Lieta T-308/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 13. maija rīkojums – Lucaccioni/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atļūdzināt zaudējumus – Civildienests – Nepārsūdzams akts – Sagatavojošs tiesību akts – Sūdzības neesamība – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir nepieņemama)	24
2020/C 222/28	Lieta T-757/19: Prasība, kas celta 2020. gada 6. maijā – HB/EIB	25
2020/C 222/29	Lieta T-217/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. aprīlī – Grieķijas Republika/Eiropas Komisija	26
2020/C 222/30	Lieta T-247/20: Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – JP/Komisija	27
2020/C 222/31	Lieta T-258/20: Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – Klymenko/Padome	28
2020/C 222/32	Lieta T-261/20: Prasība, kas celta 2020. gada 6. maijā – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (“ROCHEM”)	29
2020/C 222/33	Lieta T-262/20: Prasība, kas celta 2020. gada 6. maijā – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (“ROCHEM”)	30

2020/C 222/34	Lieta T-267/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – <i>Arbuzov</i> /Padome	31
2020/C 222/35	Lieta T-268/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – <i>Pszonka</i> /Padome	32
2020/C 222/36	Lieta T-269/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – <i>Pszonka</i> /Padome	33
2020/C 222/37	Lieta T-278/20: Prasība, kas celta 2020. gada 11. maijā – <i>Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture</i> un <i>Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts</i> /Komisija	34
2020/C 222/38	Lieta T-279/20: Prasība, kas celta 2020. gada 12. maijā – <i>CWS Powder Coatings</i> /Komisija	35
2020/C 222/39	Lieta T-284/20: Prasība, kas celta 2020. gada 13. maijā – <i>Klaus Berthold</i> /EUIPO – <i>Thomann</i> (“HB Harley Benton”)	36
2020/C 222/40	Lieta T-285/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. maijā – <i>MCM Products</i> /EUIPO – <i>The Nomad Company</i> (“NOMAD”)	37
2020/C 222/41	Lieta T-286/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. maijā – <i>Capella</i> /EUIPO – <i>Cobi.bike</i> (“GOBI”)	38
2020/C 222/42	Lieta T-287/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. maijā – <i>Eggy Food</i> /EUIPO (“EGGY FOOD”)	38
2020/C 222/43	Lieta T-288/20: Prasība, kas celta 2020. gada 13. maijā – <i>Brillux</i> un <i>Daw</i> /Komisija	39
2020/C 222/44	Lieta T-290/20: Prasība, kas celta 2020. gada 14. maijā – <i>Ceramica Flaminia</i> /EUIPO – <i>Ceramica Cielo</i> (“goclean”)	40
2020/C 222/45	Lieta T-291/20: Prasība, kas celta 2020. gada 14. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	41
2020/C 222/46	Lieta T-292/20: Prasība, kas celta 2020. gada 14. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	42
2020/C 222/47	Lieta T-293/20: Prasība, kas celta 2020. gada 18. maijā – <i>Ruiz-Ruiz</i> /Komisija	43

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2020/C 222/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 215, 29.6.2020.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 209, 22.6.2020.

OV C 201, 15.6.2020.

OV C 191, 8.6.2020.

OV C 175, 25.5.2020.

OV C 162, 11.5.2020.

OV C 161, 11.5.2020.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant (C-37/18)*

(Apvienotās lietas C-370/17 un C-37/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējoši darba ņēmēji – Sociālais nodrošinājums – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – Piemērojamie tiesību akti – 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Norīkote darba ņēmēji – 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punkts – Persona, kas parasti algotu darbu veic divu vai vairāku dalībvalstu teritorijā un kas ir nodarbināta tāda uzņēmuma filiālē vai pastāvīgajā pārstāvniecībā, kura neatrodas tajā dalībvalstī, kur ir tā juridiskā adrese – Regula (EEK) Nr. 574/72 – 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts – 12.a panta 1.a punkts – Apliecība E 101 – Saistošs spēks – Krāpnieciski iegūta vai izmantota apliecība – Uzņemošās dalībvalsts tiesas kompetence konstatēt krāpšanu un anulēt apliecību – Regulas Nr. 1408/71 84.a panta 3. punkts – Kompetento iestāžu sadarbība – Nolēmuma krimināllietā res judicata spēks tiesvedībā civilīetā – Savienības tiesību pārākums)

(2020/C 222/02)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)*

Atbildētāja: *Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)*

Rezolutīvā daļa

- 1) 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts Padomes Regulā (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 647/2005 (2005. gada 13. aprīlis), ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesas, kas izskata pret darba devēju uzsāktu tiesvedību par faktiem, kuri varētu atklāt, ka krāpnieciskā ceļā ir tikušas iegūtas vai izmantotas apliecības E 101, kas par šajā dalībvalstī strādājošiem darba ņēmējiem ir izsniegtas atbilstoši 14. panta 1. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 631/2004 (2004. gada 31. marts), var konstatēt krāpšanu un anulēt šīs apliecības tikai tad, kad tās pārliecinājušās:

- pirmkārt, ka nekavējoties ir tikusi uzsākta šīs regulas 84.a panta 3. punktā paredzētā procedūra un izdošanas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir bijusi iespēja pārskatīt minēto apliecību izdošanas pamatotību, ņemot vērā uzņemošās dalībvalsts kompetentās iestādes iesniegto konkrēto informāciju, kura ir pamats uzskatīt, ka minētās apliecības ir iegūtas vai izmantotas krāpnieciskā veidā, un
 - otrkārt, ka izdošanas dalībvalsts kompetentā iestāde šādu pārskatīšanu nav veikusi un saprātīgā termiņā nav paudusi savu nostāju par šo informāciju, attiecīgā gadījumā minētās apliecības atceļot vai atsaucot.
- 2) 11. panta 1. punkts Regulā Nr. 574/72, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, kura grozīta ar Regulu Nr. 647/2005, un Savienības tiesību pārākuma princips ir interpretējami tādējādi, ka gadījumā, kad darba devējs uzņemošajā dalībvalstī, neievērojot minētās tiesības, ir notiesāts, pamatojoties uz galīgu konstatējumu par krāpšanu, ar tiem netiek pieļauts, ka šīs dalībvalsts civillietu tiesa, kurai ir saistošs valsts tiesību princips par nolēmuma krimināllietā *res judicata* spēku tiesvedībā civillietā, tikai minētā notiesāšanas fakta dēļ šim darba devējam piespriež atlīdzināt zaudējumus darba ņēmējiem vai šīs pašas valsts pensiju iestādei, kas ir šīs krāpšanas upuri.

(¹) OV C 283, 28.8.2017.
OV C 112, 26.3.2018.

**Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika,
Komisija/Ungārija, Komisija/Čehijas Republika**

(Apvienotās lietas C-715/17, C-718/17 un C-719/17) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde – Lēmumi (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601 – Katra šī lēmuma 5. panta 2. un 4. – 11. punkts – Pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Grieķijas Republikas un Itālijas Republikas labā – Ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņš trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums noteiktu dalībvalstu teritorijā – Šādu valstspiederīgo pārcelšana uz citu dalībvalstu teritoriju – Pārcelšanas procedūra – Dalībvalstu pienākums regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem norādīt, cik pieteikuma iesniedzēju var ātri pārcelt uz to teritoriju – Secīgi pienākumi, kuru rezultātā tiek veikta faktiskā pārcelšana – Dalībvalstu intereses, kas saistītas ar valsts drošību un sabiedrisko kārtību – Dalībvalsts iespēja atsaukties uz LESD 72. pantu, lai nepiemērotu Savienības tiesību aktus, kuriem ir saistošs spēks)

(2020/C 222/03)

Tiesvedības valodas – čehu, ungāru un poļu

Lietas dalībnieki

(Lieta C-715/17)

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils un A. Tokár)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji: E. Borawska-Kędzierska un B. Majczyna)

Personas, kas iestājušās lietā Polijas Republikas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš un A. Brabcová), Ungārija (pārstāvis: M. Z. Fehér)

(Lieta C-718/17)

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Z. Malušková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils un A. Tokár)

Atbildētāja: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un G. Koós)

Personas, kas iestājušās lietā Ungārijas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš un A. Brabcová), Polijas Republika (pārstāvji: E. Borawska-Kędzierska un B. Majczyna)

(Lieta C-719/17)

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Z. Malušková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils un A. Tokár)

Atbildētāja: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, J. Vlácil un J. Pavliš, kā arī A. Brabcová)

Personas, kas iestājušās lietā Čehijas Republikas prasījumu atbalstam: Ungārija (pārstāvis: M. Z. Fehér), Polijas Republika (pārstāvji: E. Borawska-Kędzierska un B. Majczyna)

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas C-715/17, C-718/17 un C-719/17 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Nenorādot regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem pietiekamu skaitu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kurus var ātri pārcelt uz tās teritoriju, Polijas Republika kopš 2016. gada 16. marta nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar Padomes Lēmuma (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā, 5. panta 2. punktu un Padomes Lēmuma (ES) 2015/1601 (2015. gada 22. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā, 5. panta 2. punktu, kā arī līdz ar to nav izpildījusi vēlākus pārceļšanas pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar katra šī lēmuma 5. panta 4.–11. punktu.
- 3) Nenorādot regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem pietiekamu skaitu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kurus var ātri pārcelt uz tās teritoriju, Ungārija kopš 2015. gada 25. decembra nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar Lēmuma 2015/1601 5. panta 2. punktu, kā arī līdz ar to nav izpildījusi vēlākus pārceļšanas pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 4.–11. punktu.
- 4) Nenorādot regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem pietiekamu skaitu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kurus var ātri pārcelt uz tās teritoriju, Čehijas Republika kopš 2016. gada 13. augusta nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir saistoši saskaņā ar Lēmuma 2015/1523 5. panta 2. punktu un Lēmuma 2015/1601 5. panta 2. punktu, kā arī līdz ar to nav izpildījusi vēlākus pārceļšanas pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar katra šī lēmuma 5. panta 4.–11. punktu.
- 5) Polijas Republika savus tiesāšanās izdevumus lietās C-715/17, C-718/17 un C-719/17 sedz pati, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā C-715/17.
- 6) Ungārija savus tiesāšanās izdevumus lietās C-715/17, C-718/17 un C-719/17 sedz pati, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā C-718/17.
- 7) Čehijas Republika savus tiesāšanās izdevumus lietās C-715/17, C-718/17 un C-719/17 sedz pati, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā C-719/17.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (*Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid* (Spānija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Domingo Sánchez Ruiz* (C-103/18), *Berta Fernández Álvarez u.c.* (C-429/18)/*Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)*

(Apvienotās lietas C-103/18 un C-429/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 5. klauzula – “Secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu vai attiecību” jēdziens – Darba devēja neievērots likumā noteikts termiņš galīgai amatam, kuru pagaidām ieņem uz noteiktu laiku nodarbināts darbaņēmējs, aizpildīšanai – Darba tiesisko attiecību automatiska pagarināšana no gada uz gadu – Viena un tā paša amata ieņemšana, tajā paliekot noteikta laika darbaņēmējam pēc divām secīgām iecelšanām amatā – “Objektīvu iemeslu” jēdziens, kas attaisno darba līgumu vai darba tiesisko attiecību secīgu atjaunošanu uz noteiktu laiku – Valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto darbā pieņemšanas pamatu ievērošana – Konkrēta pārbaude, kurā tiek atklāts, ka noteikta laika darba attiecību secīgas atjaunošanas mērķis ir apmierināt darba devēja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības – Pasākumi, ar kuriem paredzēts novērst un – vajadzības gadījumā – sodīt par ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, secīgi noformējot uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai darba tiesiskās attiecības – Atlases procedūras, kuru mērķis ir galīgi aizpildīt amatus, kurus pagaidu kārtā ieņem noteikta laika darbaņēmēji – Noteikta laika darbaņēmēju statusa pārveidošana par “nenoteikta laika nepastāvīgu personālu” – Tāda pabalsta piešķiršana darbaņēmējam, kas ir līdzvērtīgs pabalstam par nelikumīgu atlaišanu – Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku piemērojamība, neraugoties uz to, ka darbaņēmējs ir piekritis secīgai noteikta laika līgumu pagarināšanai – 5. klauzulas 1. punkts – Valsts tiesu pienākuma atstāt nepiemērotu neatbilstīgu valsts tiesisko regulējumu neesamība)

(2020/C 222/04)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesas

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Domingo Sánchez Ruiz* (C-103/18), *Berta Fernández Álvarez u.c.* (C-429/18)

Atbildētāja: *Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)*

Rezolutīvā daļa

- 1) 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis un/vai sociālie partneri no jēdziena “secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi vai darba attiecības” šīs normas izpratnē nevar izslēgt situāciju, kurā darbaņēmējs, ar kuru ir nodibinātas darba attiecības uz noteiktu laiku, proti, līdz brīdim, kad viņa ieņemtais vakantais amats tiks aizpildīts pastāvīgi, ir ticis iecelts vienā un tajā pašā amatā vairākkārt un to ir ieņēmis nepārtraukti vairākus gadus, un pastāvīgi un nepārtraukti ir pildījis tos pašus uzdevumus, šī darbaņēmēja ilgstošai palikšanai šajā vakantajā amatā izrietot no tā, ka darba devējs nav ievērojis savu likumā noteikto pienākumu organizēt noteiktajā termiņā atlases procedūru, lai pastāvīgi aizpildītu minēto vakanto amatu, kā dēļ viņa darba attiecības šādi ir tikušas automatiski pagarinātas no gada uz gadu.
- 2) Direktīvas 1999/70 pielikumā minētā, 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tādi valsts tiesību akti un judikatūra, saskaņā ar kuriem uz noteiktu laiku nodibinātu darba tiesisko attiecību secīgu atjaunošanu uzskata par pamatotu ar “objektīviem iemesliem” šīs klauzulas 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē tikai tādēļ, ka šī atjaunošana atbilst valsts tiesiskajam regulējumam, proti, īslaicīgu, gadījuma vai ārkārtas programmu nepieciešamības, steidzamības un attīstības apsvērumi, jo šādi valsts tiesību akti un judikatūra neliedz attiecīgajam darba devējam praksē ar šādu atjaunošanu risināt pastāvīgu un ilgstošu vajadzību pēc personāla.

- 3) Direktīvas 1999/70 pielikumā minētā, 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai saskaņā ar visām piemērojamām valsts tiesību normām ir jāizvērtē, vai tādu atlases procedūru organizēšana, kas ir paredzētas, lai pastāvīgi pieņemtu darbā amatos, kurus pagaidām ieņem uz noteiktu laiku darba attiecībās nodarbināti darbinieki, šo darba ņēmēju statusa pārveidošana par "nenoteikta laika nepastāvīgu personālu" un līdzvērtīga pabalsta piešķiršana šiem darba ņēmējiem tam, kādu izmaksā ļaunprātīgas atlaišanas gadījumā, ir atbilstoši pasākumi, lai novērstu un – vajadzības gadījumā – sodītu par ļaunprātīgu izmantošanu, kas izriet no secīgu darba līgumu vai darba attiecību noslēgšanas uz noteiktu laiku, vai līdzvērtīgi tiesiski pasākumi šīs normas izpratnē.
- 4) Direktīvas 1999/70 pielikumā minētā, 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 2. klauzula, 3. klauzulas 1. punkts un 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja darba devējs publiskajā sektorā ļaunprātīgi nodibina secīgas darba tiesiskās attiecības uz noteiktu laiku, tas, ka attiecīgais darba ņēmējs ir piekritis šo dažādo darba attiecību nodibināšanai un/vai atjaunošanai, neļauj šajā aspektā šī darba devēja rīcību neuzskatīt par ļaunprātīgu tādējādi, lai Pamat nolīgums šajā darba ņēmēja situācijā nebūtu piemērojams.
- 5) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tajās nav noteikts pienākums valsts tiesai, kurā tiek izskatīts strīds starp darba ņēmēju un tā publiskā sektora darba devēju, nepiemērot Direktīvas 1999/70 pielikumā minētā, 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punktam neatbilstošu valsts tiesisko regulējumu.

(¹) OV C 161, 7.5.2018.
OV C 373, 15.10.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. u.c.*

(Lieta C-228/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. panta 1. punkts – Maksājumu ar karti sistēmas – Starpbanku nolīgums, kurā ir noteikts starpbanku komisijas maksu līmenis – Nolīgums, kas ierobežo konkurenci gan mērķa, gan seku dēļ – Konkurences ierobežojuma "mērķa dēļ" jēdziens)

(2020/C 222/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Gazdasági Versenyhivatal*

Atbildētājas: *Budapest Bank Nyrt.*, *ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe*, *OTP Bank Nyrt.*, *Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.*, *Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt.*, *ERSTE Bank Hungary Nyrt.*, *Visa Europe Ltd*, *MasterCard Europe SA*

Rezolutīvā daļa

- 1) Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka vienu un to pašu pretkonkurences rīcību uzskata par tādu, kurai vienlaikus mērķis un sekas ir konkurences ierobežošana šīs tiesību normas izpratnē.

- 2) LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka starpbanku nolīgums, kurā ir noteikta vienāda starpbanku komisijas maksas summa, ko tad, ja ir noticis maksājuma ar karti darījums, saņem tādu karšu, kuras piedāvā maksājumu ar karti pakalpojumu sabiedrības, kas darbojas attiecīgajā valsts tirgū, izdevējbankas, nevar tikt kvalificēts par nolīgumu, kas "mērķa dēļ" nepieļauj, ierobežo vai izkropļo konkurenci šīs tiesību normas izpratnē, izņemot, ja var uzskatīt, ņemot vērā šī nolīguma tekstu, mērķus un kontekstu, ka tā kaitējuma konkurencei līmenis ir pietiekams, lai to šādi kvalificētu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 231, 2.7.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (Sofijiski gradski sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo/BP, AB, PB, "Trast B" OOD, "Agro In 2001" EOOD, "ACounT Service 2009" EOOD, "Invest Management" OOD, "Estate" OOD, "Bromak" OOD, "Bromak Finance" EAD, "Viva Telekom Bulgaria" EOOD, "Balgarska Telekomunikationna Kompania" AD, "Hedge Investment Bulgaria" AD, "Kemira" OOD, "Dunarit" AD, "Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika" AD, "Evrobild 2003" EOOD, "Technotel Invest" AD, "Ken Trade" EAD, "Konsult Av" EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreño Ventures Ltd

(Lieta C-234/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskācija bez notiesājoša sprieduma – Direktīva 2014/42/ES – Piemērošanas joma – Pamatlēmums 2005/212/TI)

(2020/C 222/06)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijiski gradski sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

Atbildētāji: BP, AB, PB, "Trast B" OOD, "Agro In 2001" EOOD, "ACounT Service 2009" EOOD, "Invest Management" OOD, "Estate" OOD, "Bromak" OOD, "Bromak Finance" EAD, "Viva Telekom Bulgaria" EOOD, "Balgarska Telekomunikationna Kompania" AD, "Hedge Investment Bulgaria" AD, "Kemira" OOD, "Dunarit" AD, "Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika" AD, "Evrobild 2003" EOOD, "Technotel Invest" AD, "Ken Trade" EAD, "Konsult Av" EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreño Ventures Ltd

Piedaloties: Corporate Commercial Bank, likvidācijas procesā

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa uzdod veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju procedūrā, kuras iznākums nav atkarīgs nedz no konstatējuma par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, nedz vēl jo mazāk no šāda noziedzīga nodarījuma prezumētos izdarītājus notiesājoša sprieduma.

(¹) OV C 240, 9.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (*Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – PG/*Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*

(Lieta C-406/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā politika patvēruma un alternatīvās aizsardzības jomā – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai – Direktīva 2013/32/ES – 46. panta 3. punkts – Pilnīga un *ex nunc* pārbaude – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Pirmās instances tiesas pilnvaras un pienākumi – Pilnvaru grozīt starptautiskās aizsardzības jomas kompetento iestāžu lēmumus neesamība – Valsts tiesiskais regulējums, kurā noteikts pienākums 60 dienu laikā pieņemt nolēmumu)

(2020/C 222/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: PG

Atbildētāja: *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 46. panta 3. punkts, skatot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta aspektā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiesām ir piešķirtas tikai pilnvaras atcelt starptautiskās aizsardzības jomā kompetento iestāžu lēmumus, izslēdzot pilnvaras tos grozīt. Tomēr gadījumā, ja lieta tiek nodota atpakaļ kompetentajai administratīvajai iestādei, jauns lēmums ir jāpieņem īsā termiņā un tam ir jāatbilst vērtējumam, kas ietverts spriedumā, ar kuru ticis atcelts iepriekšējais lēmums. Turklāt, ja valsts tiesa pēc tam, kad tā ir veikusi visu to attiecīgo tiesisko un faktisko apstākļu pilnīgu un *ex nunc* pārbaudi, uz kuriem ir norādījusi persona, kas lūdz starptautisko aizsardzību, ir konstatējusi, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu paredzētajiem kritērijiem pieteikuma iesniedzējam ir jāpiešķir šāda aizsardzība tā iemesla dēļ, ar kuru viņš ir pamatojis savu pieteikumu, bet administratīvā iestāde pēc tam ir pieņēmusi pretēju lēmumu, nekonstatējot jaunus elementus, kas pamatotu jauna vērtējuma veikšanu par starptautiskās aizsardzības nepieciešamību attiecīgajam pieteikuma iesniedzējam, šai tiesai, ja valsts tiesībās nav paredzēti līdzekļi, ar kuriem tā varētu panākt savu spriedumu ievērošanu, ir jāgroza šis lēmums, kas neatbilst tās iepriekšējam spriedumam, un jāaizstāj tas ar savu nolēmumu attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu, vajadzības gadījumā atstājot nepiemērotas valsts tiesību normas, kas tai liegtu šādi rīkoties.
- 2) Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkts, skatot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta aspektā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā tiesai, kas izskata prasību par lēmumu, ar kuru ir noraidīts starptautiskās aizsardzības pieteikums, ir noteikts 60 dienu termiņš nolēmuma par starptautiskās aizsardzības pieteikuma noraidīšanu pieņemšanai, ar nosacījumu, ka šī tiesa šādā termiņā var nodrošināt materiālo tiesību normu un procesuālo garantiju efektivitāti attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju. Pretējā gadījumā minētajai tiesai nav jāpiemēro valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts sprieduma taisīšanas termiņš, un pēc šī termiņa beigām tai savs spriedums ir jāpasludina pēc iespējas drīzāk.

⁽¹⁾ OV C 311, 3.9.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “*GVC Services (Bulgaria)*” EOOD/Direktor na Direksia “*Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika*” – Sofia

(Lieta C-458/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs – Direktīva 2011/96/ES – 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts un I pielikuma A daļas ab) punkts un B daļas pēdējais ievilkums – Jēdzieni “uzņēmēj sabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem” un “corporation tax Apvienotajā Karalistē” – Uzņēmēj sabiedrības, kas Gibraltārā ir gan reģistrētas, gan tur maksā uzņēmumu nodokli*)

(2020/C 222/08)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “*GVC Services (Bulgaria)*” EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “*Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika*” – Sofia

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, 2. panta a) punkta i) un iii) apakšpunkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas I pielikuma A daļas ab) punktu un B daļas pēdējo ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajos noteikumos ietvertie jēdzieni “uzņēmēj sabiedrības, kas inkorporētas [dibinātas] saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem” un “corporation tax Apvienotajā Karalistē” neattiecas uz uzņēmēj sabiedrībām, kuras ir dibinātas Gibraltārā un kuras tur tiek apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli.

⁽¹⁾ OV C 341, 24.9.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Tribunalul Specializat Cluj* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AU/*Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București*

(Lieta C-500/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Finanšu instrumentu tirgi – Direktīva 2004/39/EK – Jēdzieni “privātais klients” un “patērētājs” – Nosacījumi, kam jābūt izpildītiem, lai varētu atsaukties uz patērētāja statusu – Jurisdikcijas izskatīt prasību noteikšana*)

(2020/C 222/09)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Pamatlietas puses

Prasītājs: AU

Atbildētāji: *Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 17. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kura saskaņā ar tādu līgumu kā finanšu līgums attiecībā uz starpībām, kas noslēgts ar finanšu sabiedrību, veic finanšu darījumus, izmantojot šo sabiedrību kā starpnieku, var tikt kvalificēta par "patērētāju" šīs tiesību normas izpratnē, ja šī līguma noslēgšana neietilpst šīs personas profesionālajā darbībā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Veicot šo kvalifikāciju, pašiem par sevi principā nav nozīmes, pirmkārt, tādiem faktoriem kā tam, ka minētā persona relatīvi īsā laikposmā ir veikusi lielu skaitu darījumu vai ka tā šajos darījumos ir ieguldījusi nozīmīgas summas, un, otrkārt, tam, ka šī pati persona ir "privātais klients" Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, 4. panta 1. punkta 12) apakšpunkta izpratnē.
- 2) Regula Nr. 1215/2012 ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot tiesu, kurai ir jurisdikcija, patērētāja celta prasība par civiltiesisko atbildību par neatļautu darbību ietilpst šīs regulas II nodaļas 4. iedaļas piemērošanas jomā, ja tā ir nesaraucami saistīta ar līgumu, kas faktiski noslēgts starp šo patērētāju un pārdevēju vai piegādātāju, un tas ir jāpārbauda valsts tiesai.

(¹) OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums (*Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – LH/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Lieta C-564/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patvēruma politika – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – Starptautiskās aizsardzības pieteikums – 33. panta 2. punkts – Nepieņemamības pamati – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta pieteikuma nepieņemamība, ja pieteikuma iesniedzējs attiecīgajā dalībvalstī ir ieradies, šķērsojot valsti, kurā viņš nav pakļauts vajāšanai vai būtiska kaitējuma ciešanas riskam vai kurā ir garantēta pietiekama līmeņa aizsardzība – 46. pants – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Tiesas kontrole pār administratīvajiem lēmumiem, kas attiecas uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu nepieņemamību – Astoņu dienu termiņš nolēmuma pieņemšanai – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)

(2020/C 222/10)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: LH

Atbildētāja: *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 33. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj kā nepieņemamu noraidīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu tāpēc, ka pieteikuma iesniedzējs ir ieradies attiecīgās dalībvalsts teritorijā, šķērsojot valsti, kurā viņš nav pakļauts vajāšanai vai būtiska kaitējuma ciešanas riskam vai kurā ir garantēta pietiekama līmeņa aizsardzība.

- 2) Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkts, to skatot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiesai, kas izskata pārsūdzību par lēmumu noraidīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu kā nepieņemamu, ir noteikts astoņu dienu termiņš nolēmuma pieņemšanai, ja šī tiesa šādā termiņā nespēj nodrošināt materiāltiesisko normu un procesuālo garantiju, kas Savienības tiesībās atzītas par labu pieteikuma iesniedzējam, efektivitāti.

⁽¹⁾ OV C 436, 3.12.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Lieta C-567/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 9. pants – Regula (ES) 2017/1001 – 9. pants – Preču zīmes piešķirtās tiesības – Izmantošana – Preču glabāšana, lai tās piedāvātu vai laistu tirgū – Preču, ar kurām ir pārkāptas preču zīmju tiesības un kuras tiek pārdotas interneta tirdzniecības vietā, uzglabāšana nosūtīšanas nolūkā)

(2020/C 222/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Coty Germany GmbH

Atbildētāji: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas trešās personas uzdevumā glabā preces, ar kurām tiek pārkāptas preču zīmes tiesības, nezinot par šo pārkāpumu, ir jāuzskata par tādu, kura neglabā šīs preces, lai tās piedāvātu vai laistu tirgū šo tiesību normu izpratnē, ja šai personai pašai nav šādu mērķu.

⁽¹⁾ OV C 427, 26.11.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 19. marta spriedums – ClientEarth/Eiropas Komisija(Lieta C-612/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Piekļuve iestāžu dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 4. panta 1. punkta e) apakšpunkta trešais ievilkums un 6. punkts – Piekļuves tiesību izņēmumi – Sabiedrības interešu aizsardzība saistībā ar starptautiskajām attiecībām – Eiropas Komisijas Juridiskā dienesta sagatavoti dokumenti par ieguldītāju un dalībvalstu strīdu izšķiršanas mehānismu, kā arī ieguldījumu tiesu sistēmu Eiropas Savienības tirdzniecības nolīgumos – Daļējs piekļuves atteikums)

(2020/C 222/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ClientEarth (pārstāvji: O. W. Brouwer un E. M. Raedts, advocaten, un N. Frey, solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Baquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart un C. Ehrbar)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) ClientEarth sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 93, 11.3.2019.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (Högsta domstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Lieta C-753/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – 3. panta 1. punkts – Direktīva 2006/115/EK – 8. panta 2. punkts – Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” – Tādu transportlīdzekļu nomas uzņēmums, kuru katrā standarta aprīkojumā ir radio)

(2020/C 222/13)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Pamatlietas puses

Prasītāji: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Atbildētājas: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šo tiesību normu izpratnē ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu nomā neietilpst izziņošana sabiedrībai.

(¹) OV C 65, 18.2.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Landgericht Koblenz* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Stadtwerke Neuwied GmbH/RI*

(Lieta C-765/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/55/EK – Kopējie noteikumi dabasgāzes iekšējam tirgum – Patērētāju aizsardzība – 3. panta 3. punkts un A pielikuma b) punkts – Līguma nosacījumu pārskatāmība – Pienākums laikus un tieši informēt patērētāju par tarifa paaugstināšanu)

(2020/C 222/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Koblenz

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Stadtwerke Neuwied GmbH*

Atbildētājs: RI

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/55/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu 3. panta 3. punkts kopsakarā ar A pielikuma b) un c) punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pēdējais garantētais gāzes piegādātājs veic tarifu grozīšanu, kas nav individuāli paziņota klientiem, ar vienu vienīgu mērķi novirzīt dabasgāzes iegādes izdevumu pieaugumu, necenšoties gūt peļņu, tas, ka šis piegādātājs ievēro šajās tiesību normās minētos pārskatāmības un informēšanas pienākumus, nav attiecīgo tarifu grozījumu spēkā esamības nosacījums, ja klienti var izbeigt līgumu jebkurā brīdī un viņiem ir pieejami atbilstoši tiesību aizsardzības līdzekļi, lai saņemtu atlīdzību par kaitējumu, kas, iespējams, radies grozījumu individuālas nepaziņošanas dēļ.

(¹) OV C 112, 25.3.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Conseil supérieur de la Sécurité sociale* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Caisse pour l'avenir des enfants*/FV, GW

(Lieta C-802/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 45. pants – Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 1. panta i) punkts – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – Sociālās priekšrocības – Direktīva 2004/38/EK – 2. panta 2) punkts – Regula (ES) Nr. 492/2011 – 7. panta 2. punkts – Ģimenes pabalsts – “Ģimenes locekļu” jēdziens – Nerezidentu darba ņēmēju laulātā bērna izslēgšana – Atšķirīga attieksme pret rezidentu darba ņēmēju laulātā bērnu – Pamatojums)

(2020/C 222/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Caisse pour l'avenir des enfants*

Atbildētāji: FV, GW

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ģimenes pabalsts, kas ir saistīts ar to, ka pārrobežu darba ņēmējs veic algotu darbu dalībvalstī, veido sociālo priekšrocību šo tiesību normu izpratnē.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 1. panta i) punkts un 67. pants, kas aplūkoti kopā Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu un 2. panta 2) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pārrobežu darba ņēmēji var saņemt ģimenes pabalstu, kas ir saistīts ar to, ka viņi veic algotu darbu šajā dalībvalstī, tikai par saviem bērniem, izslēdzot viņu laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes, bet kuriem viņi nodrošina uzturu, kaut gan tiesības saņemt šo pabalstu ir visiem bērniem, kas dzīvo minētajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 82, 4.3.2019.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 19. marta priekšlikums (*Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº2 de A Coruña* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Compañía de Tranvías de La Coruña, SA/Ayuntamiento de A Coruña*

(Lieta C-45/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – 8. pants – Pārejas noteikumi – 8. panta 3. punkts – Sabiedrisko pakalpojumu līgumu izbeigšanās – Līguma maksimālā 30 gadu termiņa aprēķināšana – Datuma, no kura sāk skaitīt maksimālo 30 gadu termiņu, noteikšana)

(2020/C 222/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Compañía de Tranvías de La Coruña, SA*

Atbildētājs: *Ayuntamiento de A Coruña*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 8. panta 3. punkta otrās daļas otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais maksimālais 30 gadu termiņš attiecībā uz šīs regulas 8. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem līgumiem sākas minētās regulas spēkā stāšanās dienā.

⁽¹⁾ OV C 155, 6.5.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Tribunale di Milano* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Condominio di Milano, via Meda/Eurothermo SpA*

(Lieta C-329/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 1. panta 1. punkts – 2. panta b) punkts – Jēdziens “patērētājs” – Kooperatīvā dzīvojamā māja)

(2020/C 222/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Condominio di Milano, via Meda*

Atbildētāja: *Eurothermo SpA*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 1. panta 1. punkts un 2. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz tādu valsts judikatūru, kurā tiesību akti, ar ko šī direktīva tiek transponēta iekšējās tiesībās, tiek interpretēti tādā veidā, ka tajā ietvertās patērētāju tiesību aizsardzības normas ir piemērojamas arī tāda tiesību subjekta noslēgtajam līgumam, kāds ir *condominio* Itālijas tiesībās, ar komersantu, lai gan šāds tiesību subjekts neietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā.

(¹) OV C 288, 26.8.2019.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedums (*Vrhovni sud* (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret I.N.

(Lieta C-897/19 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – EEZ lūgums – Nediskriminācija – 36. pants – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Piemērošanas joma – Nolīgums starp Eiropas Savienību, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – Nolīgums par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Islandi un Norvēģiju – Islandes pilsoņa izdošana trešajai valstij – Dalībvalsts pilsoņu aizsardzība pret izdošanu – Līdzvērtīgas citas dalībvalsts pilsoņu aizsardzības neesamība – Islandes pilsonis, kurš pirms Islandes pilsonības iegūšanas ir ieguvis patvērumu saskaņā ar valsts tiesībām – Brīvas pārvietošanās ierobežojums – Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu – Samērīgums – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktā paredzēto garantiju pārbaude)

(2020/C 222/18)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Vrhovni sud

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

I.N.

Piedaloties: Krievijas Federācijai

Rezolutīvā daļa

Savienības tiesības, it īpaši 1992. gada 2. maija līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 36. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja dalībvalsts, uz ko ir pārvietojies tādas Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalsts pilsonis, kura ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma puse un ar kuru Eiropas Savienība ir noslēgusi nolīgumu par nodošanu, ir saņēmusi trešās valsts izdošanas lūgumu atbilstoši Parīzē 1957. gada 13. decembrī parakstītajai Eiropas konvencijai par izdošanu un ja šī EBTA valsts pirms šīs valsts pilsonības piešķiršanas ir piešķirusi minētajam pilsonim patvērumu tieši, ņemot vērā kriminālvajāšanu, kas attiecībā uz viņu tika veikta valstī, kura ir izsniegusi izdošanas lūgumu, izdošanas lūgumu saņēmušajai dalībvalstij ir jāpārbauda, ka izdošana nelabvēlīgi neietekmēs Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktā paredzētās tiesības, un šajā pārbaudē patvēruma piešķiršana ir īpaši nopietns apstāklis. Pirms izdošanas lūgumu saņēmusi dalībvalsts apsver iespēju izpildīt izdošanas lūgumu, tai katrā ziņā ir jāinformē šī pati EBTA valsts un attiecīgā gadījumā pēc tās lūguma ir jānodod tai minētais pilsonis atbilstoši nolīguma par nodošanas procedūru noteikumiem, ar nosacījumu, ka minētajai EBTA valstij atbilstoši savām valsts tiesībām ir kompetence veikt kriminālvajāšanu attiecībā uz minēto pilsoni par ārpus tās valsts teritorijas izdarītajiem nodarījumiem.

(¹) OV C 45, 10.2.2020.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. martā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) –
Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH**

(Lieta C-141/20)

(2020/C 222/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Finanzamt Kiel

Atbildētāja: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ 4. panta 4. punkta otrā daļa kopsakarā ar tās 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir atļauts pievienotās vērtības nodokļa maksātāju grupas (turpmāk tekstā – “PVN grupa”) vietā par nodokļa maksātāju uzskatīt vienu no šīs PVN grupas dalībniekiem, proti, tās galveno uzņēmumu?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu būtu noliedzīga: Vai šajā ziņā var atsaukties uz Direktīvas 77/388 4. panta 4. punkta otro daļu kopsakarā ar tās 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu?
- 3) Vai sprieduma *Larentia + Minerva*⁽²⁾ 46. punktā minētajā veicamajā pārbaudē par to, vai *Umsatzsteuergesetz* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunkta pirmajā teikumā ietvertā prasība par finansiālu integrēšanu ir uzskatāma par pieļaujamu pasākumu, kas ir nepieciešams un noderīgs tam, lai sasniegtu mērķus – ierobežotu ļaunprātīgu praksi vai rīcību un novērstu krāpšanu nodokļu jomā vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ir jāpiemēro stingrs vai elastīgs standarts?
- 4) Vai Direktīvas 77/388 4. panta 1. punkts un 4. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir atļauts ar tipizācijas palīdzību atzīt, ka konkrēta persona nav patstāvīga Direktīvas 77/388 4. panta 1. punkta izpratnē, ja tā finansiāli, saimnieciski un organizatoriski ir tādā veidā integrēta citā uzņēmumā, proti, PVN grupas galvenajā uzņēmumā, ka šis galvenais uzņēmums var panākt, ka šī persona ievēro tā gribu, un līdz ar to novērst, ka šī persona formulē savu, atšķirīgu gribu?

⁽¹⁾ Padomes Sestā direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas 2015. gada 16. jūlija spriedums (C-108/14 un C-109/14, EU:C:2015:496).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. martā iesniedza Rechtbank Rotterdam
(Nīderlande) – Stichting Rookpreventie Jeugd u.c./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Lieta C-160/20)

(2020/C 222/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Rotterdam

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Stichting Rookpreventie Jeugd* u.c.

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport*

Piedaloties: *Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2014/40 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punktā paredzētās mērīšanas metodes, kura ir balstīta uz ISO standartiem, kuri nav brīvi pieejami, koncepcija ir saderīga ar LESD 297. panta 1. punktu (un Regulu (ES) Nr. 216/2013 ⁽²⁾) un tam pamatā esošo pārskatāmības principu?
- 2) Vai ISO standarti 4387, 10315, 8454 un 8243, uz kuriem ir paredzēta atsauce Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punktā, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, ka, interpretējot un piemērojot šīs direktīvas 4. panta 1. punktu, darvas, nikotīna un oglekļa monoksīda emisijas ir ne tikai ir jāizmēra (un jāpārbauda) atbilstoši noteiktajai metodei, bet ka emisijas ir jāizmēra (un jāpārbauda) arī citā veidā un ar citu intensitāti?
- 3) a. Vai Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punkts ir pretrunā šīs direktīvas noteikumiem, direktīvas 4. panta 2. punktam, kā arī PVO Vispārējās konvencijas par tabakas uzraudzību 5. panta 1. punktam, jo tabakas nozarei ir bijusi loma Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punktā paredzēto ISO standartu noteikšanā?

b. Vai Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punkts ir pretrunā šīs direktīvas noteikumiem, LESD 114. panta 3. punktam, PVO Vispārējās konvencijas par tabakas uzraudzību tvērumam un Pamattiesību hartas 24. un 35. pantam, jo tajā paredzētā mērīšanas metode neļauj izmērīt cigarešu ar filtru, lietojot tās paredzētajā veidā, emisijas, jo šajā metodē netiek ņemtas vērā filtrā paredzēto ventilācijas caurumiņu, kurus, lietojot paredzētajā veidā, lielākoties nosedz smēķētāja lūpas un pirksti, efekts?
- 4) a. Kādu alternatīvu mērīšanas metodi (un pārbaudes metodi) var piemērot vai ir jāpiemēro, ja Tiesa:

— sniedz noliedzošu atbildi uz 1. jautājumu?

— sniedz apstiprinošu atbildi uz 2. jautājumu?

— sniedz apstiprinošu atbildi uz 3.a un/vai 3.b jautājumu?

b. Ja Tiesa nevar sniegt atbildi uz 4.a jautājumu: ja pagaidu laikposmā nepastāv mērīšanas metode, vai pastāvētu situācija Direktīvas 2014/40 24. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 216/2013 (2013. gada 7. marts) par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju (OV 2013, L 69, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 14. aprīlī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – SIA “SS”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-175/20)

(2020/C 222/21)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: SIA “SS”

Atbildētājs un otra puse apelācijas tiesvedībā: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas⁽¹⁾ normās noteiktās prasības būtu jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu administrācijas izdotam informācijas pieprasījumam, kāds konstatējams izskatāmajā lietā un ar kuru tiek pieprasīts sniegt ievērojama apjoma personas datus saturošu informāciju, jābūt atbilstošam Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās (tostarp 5. panta 1. punktā) noteiktajām prasībām?
- 2) Vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās noteiktās prasības būtu jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu administrācija drīkst atkāpties no Vispārīgās datu aizsardzības regulas 5. panta 1. punktā noteiktā pat tad, ja šādas tiesības nodokļu administrācijai nav piešķirtas ar Latvijas Republikā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem?
- 3) Vai, interpretējot Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās noteiktās prasības, ir saskatāms leģitīms mērķis, kas attaisno ar tādu informācijas pieprasījumu, kāds konstatējams izskatāmajā lietā, uzlikto pienākumu iesniegt visus pieprasītos datus neierobežotā apjomā un termiņā, neparedzot informācijas pieprasījuma izpildes beigu termiņu?
- 4) Vai, interpretējot Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās noteiktās prasības, ir saskatāms leģitīms mērķis, kas attaisno ar tādu informācijas pieprasījumu, kāds konstatējams izskatāmajā lietā, uzlikto pienākumu iesniegt visus pieprasītos datus, neraugoties uz to, ka informācijas pieprasījumā nav norādīts (nepilnīgi norādīts) informācijas sniegšanas mērķis?
- 5) Vai, interpretējot Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās noteiktās prasības, ir saskatāms leģitīms mērķis, kas attaisno ar tādu informācijas pieprasījumu, kāds ir konstatējams izskatāmajā lietā, uzlikto pienākumu iesniegt visus pieprasītos datus, neraugoties uz to, ka faktiski tas attiecas uz pilnīgi visiem datu subjektiem, kuri ir ievietojuši sludinājumus portāla sadaļā “Vieglie auto”?
- 6) Pēc kādiem kritērijiem būtu jāveic pārbaude, lai noskaidrotu, vai nodokļu administrācija kā pārzinis pienācīgi nodrošina datu apstrādes (tostarp arī informācijas iegūšanas) atbilstību Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās noteiktajām prasībām?
- 7) Pēc kādiem kritērijiem būtu jāveic pārbaude, lai noskaidrotu, vai tāds informācijas pieprasījums, kāds konstatējams izskatāmajā lietā, ir pienācīgi motivēts un neregulārs?
- 8) Pēc kādiem kritērijiem būtu jāveic pārbaude, lai noskaidrotu, vai personu datu apstrāde tiek veikta nepieciešamajā apjomā un veidā, kas ir savietojams ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas normās noteiktajām prasībām?

9) Pēc kādiem kritērijiem būtu jāveic pārbaude, lai noskaidrotu, vai nodokļu administrācija kā pārzinis nodrošina datu apstrādes atbilstību Vispārīgās datu aizsardzības regulas 5. panta 1. punktā noteiktajām prasībām (pārskatbildība)?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. aprīlī iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – VYSOČINA WIND a.s./Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

(Lieta C-181/20)

(2020/C 222/22)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: VYSOČINA WIND a.s.

Atbildētāja: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/19/ES (¹) (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EELA) 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij noteikt pienākumu finansēt tādu fotoelementu paneļu EELA savākšanu, apstrādi, reģenerāciju un apglabāšanu videi nekaitīgā veidā, kuri tika laisti tirgū pirms 2013. gada 1. janvāra, to lietotājiem, nevis ražotājiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, vērtējot dalībvalsts atbildības par zaudējumiem, kas tika nodarīti indivīdam Savienības tiesību aktu pārkāpuma rezultātā, priekšnoteikumus ir nozīme apstāklim, kāds ir pamatlietā, ka dalībvalsts pati ir noteikusi fotoelementu paneļu atkritumu finansēšanas noteikumus, pirms tika pieņemta direktīva, saskaņā ar kuru uz fotoelementu paneļiem attiecās Savienības tiesību akti un ražotājiem tika noteikts pienākums finansēt ar to saistītās izmaksas, turklāt arī attiecībā uz tiem paneļiem, kuri tika laisti tirgū, pirms beidzās direktīvas transponēšanas termiņš (kā arī pirms paša noregulējuma pieņemšanas Savienības tiesību līmenī)?

(¹) OV 2012, L 197, 38. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. aprīlī iesniedza Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) – HYDINA SK s.r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Lieta C-186/20)

(2020/C 222/23)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: HYDINA SK s.r.o.

Atbildētāja: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010 ⁽¹⁾ (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā 25. apsvēruma, kurā ir noteikts, ka “šajā regulā informācijas sniegšanai noteiktais termiņš jāsaprot kā maksimālais laikposms”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir termiņi, kurus nedrīkst pārsniegt, un to pārsniegšanas gadījumā nodokļu kontroles apturēšana kļūst nelikumīga?
- 2) Vai Padomes Regulā (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā paredzēto starptautiskās informācijas apmaiņas ieviešanas termiņu neievērošana rada sekas (sankcijas) pieprasījuma saņēmējai iestādei un pieprasījuma iesniedzējai iestādei?
- 3) Vai starptautisko informācijas apmaiņu, kura pārsniedz Padomes Regulā (EK) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā noteiktos termiņus, var uzskatīt par nelikumīgu iejaukšanos nodokļu maksātāja tiesībās?

⁽¹⁾ OV 2010, L 268, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2020. gada 14. maija rīkojums – Bernis u.c./VNV

(Lieta T-282/18) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Ekonomiskā un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkts – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – Mātesuzņēmums un meitasuzņēmums – ECB paziņojums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību – VNV lēmums nepieņemt noregulējuma shēmu – Sabiedrības interešu neesamība – Likvidācija saskaņā ar valsts tiesībām – Akcionāri – Tiešā skāruma neesamība – Nepieņemamība)

(2020/C 222/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ernests Bernis (Jūrmala, Latvija), Oļegs Fiļs (Jūrmala), SIA “OF Holding” (Rīga, Latvija), SIA “Cassandra Holding Company” (Jūrmala) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (pārstāvji: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Valavanidou, H. Ehlers un E. Muratori, pārstāvji, kam palīdz A. Rivas, advokāts, un B. Heenan, solicitor)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: G. Marafioti, E. Koupepidou un J. Rodríguez Cárcamo)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt VNV 2018. gada 23. februāra lēmumus, ar kuriem tā nolēma nepieņemt noregulējuma shēmas attiecībā uz ABLV Bank, AS un tā meitasuzņēmumu ABLV Bank Luxembourg SA, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 18. panta 1. punktu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Ernests Bernis un Oļegs Fiļs, SIA “OF Holding” un SIA “Cassandra Holding Company” sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes (VNV) un Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Vispārējās tiesas 2020. gada 6. maija rīkojums – Sabo u.c./Parlaments un Padome**(Lieta T-141/19) ⁽¹⁾****(Prasība atcelt tiesību aktu – Vide – Enerģētika – Direktīva (ES) 2018/200 – Meža biomasas iekļaušana atjaunojamajos energoresursos – Individuāla skārums neesamība – Nepieņemamība)**

(2020/C 222/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Peter Sabo (Tulčika, Slovākija) un deviņi citi prasītāji, kuru uzvārdi ir ietverti šī rīkojuma pielikumā (pārstāvji: R. Smith, A. Dews, C. Day, solicitors, un D. Wolfe, QC, P. Lockley un B. Mitchell, barristers)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji: I. McDowell, C. Ionescu Dima un A. Tamás), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Lo Monaco un R. Meyer)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV 2018, L 328, 82. lpp.), ciktāl ar to meža biomasas ir iekļauta atjaunojamajos energoresursos.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Komisijas, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification un Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) pieteikumiem par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) Peter Sabo un citi prasītāji, kuru uzvārdi ir ietverti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 4) Komisija, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification un Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā pašas.

⁽¹⁾ OV C 148, 29.4.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 13. marta rīkojums – Aurora/CPVO – SESVanderhave (M 02205)(Lieta T-278/19) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Augu šķirnes – Spēkā neesamības atzīšanas process – Cukurbiešu šķirne M 02205 – Lēmums nodot lietu kompetentajam CPVO dienestam turpmākai rīcībai saistībā ar sūdzību – Regulas (EK) Nr. 2100/94 72. pants – Intereses celt prasību neesamība – Grozīšanas pilnvaras – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2020/C 222/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aurora Srl (Paduja, Itālija) (pārstāvis: L.-B. Buchman, advokāts)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (pārstāvji: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente un A. Weitz)

Otra procesa CPVO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: SESVanderhave NV (Tienen, Beļģija) (pārstāvis: P. de Jong, advokāts)

Priekšmets

Prasība par CPVO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 27. februāra lēmumu lietā A 10/2013-RENV) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Aurora un SESVanderhave.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Aurora Srl, Kopienas Augu šķirņu birojs (CPVO) un SESVanderhave NV sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 213, 24.6.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 13. maija rīkojums – Lucaccioni/Komisija(Lieta T-308/19) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus – Civildienests – Nepārsūdzams akts – Sagatavojošs tiesību akts – Sūdzības neesamība – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir nepieņemama)

(2020/C 222/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Itālija) (pārstāvis: E. Bonanni, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un L. Vernier, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2019. gada 11. janvāra aktu, kas attiecas uz jaunas ārstu komisijas pilnvarām saistībā ar prasītāja iesniegtu lūgumu atzīt arodslimības progresēšanu, un, otrkārt, atlīdzināt prasītājam iespējami nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji nepieņemamu.
- 2) Arnaldo Lucaccioni atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 230, 8.7.2019.

Prasība, kas celta 2020. gada 6. maijā – HB/EIB

(Lieta T-757/19)

(2020/C 222/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HB (pārstāvis: C. Bernard-Glanz, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 20. jūnija lēmumu, ar ko tika noraidīta prasītājas sūdzība par psiholoģisku vardarbību;
- piespriest atbildētājai kā atlīdzību par morālo kaitējumu izmaksāt naudas summu 100 000 EUR apmērā kopā ar procentiem atbilstoši likumā noteiktajai likmei no [sprieduma] pasludināšanas datuma;
- piespriest atbildētājai kā atlīdzību par zaudēto iespēju izmaksāt naudas summu 50 000 EUR apmērā kopā ar procentiem atbilstoši likumā noteiktajai likmei no sprieduma pasludināšanas datuma līdz naudas summas pilnīgai samaksai;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Sava prasījuma atcelt tiesību aktu pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz objektīvu, godīgu un rūpīgu jautājumu izskatīšanu un nav norādīts pamatojums, ciktāl i) komiteja, kas veica izmeklēšanu saistībā ar viņas apgalvojumiem par vardarbību un iebiedēšanu, a) neesot lietu izskatījusi objektīvi, godīgi un rūpīgi, izrādīdama vai likdama nojaust, ka ir neobjektīva attiecībā pret apgalvotajiem vardarbības īstenotājiem, un nepareizi atspoguļodama vai neņemdama vērā faktus un pierādījumus, b) neesot norādījusi pamatojumu, un, ii) apstiprinādams komitejas ziņojumu, EIB priekšsēdētājs esot apstrīdētajā lēmumā pieļāvis tās pašas nepilnības.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda vērtējumā un pārkāpti EIB Rīcības kodekss un Politika attiecībā uz cieņu darbā, ciktāl i) apgalvoto vardarbības īstenotāju rīcība attiecībā uz prasītāju esot izpaudusies mutiski un rakstveidā, esot bijusi nepiedienīga, turpinājusies ilgstoši un atkārtoti un esot bijusi pazemojoša, ii) neklasificējama strīdīgos nodarījumus gan atsevišķi, gan kopumā kā psiholoģisku vardarbību, komiteja esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā un pārkāpusi Darbinieku rīcības kodeksu un Politiku attiecībā uz cieņu darbā, un, iii) apstiprinādams komitejas ziņojumu, EIB priekšsēdētājs esot kļūdaini atzinis, ka vardarbība pret prasītāju nav īstenota.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt uzklausītam un nav ievērota konfidencialitāte, ciktāl i) prasītājam neesot tikusi dota iespēja iesniegt apsvērumus par a) apgalvoto vardarbības īstenotāju un liecinieku paziņojumu komitejai saturu vai b) citiem dokumentiem, ko komiteja izmantoja savā ziņojumā, lai sniegtu ieteikumus Bankas priekšsēdētājam, ii) komiteja esot izdarījusi secinājumus un izpaudusi tos trešajām personām, pirms ir devusi iespēju prasītājam sniegt par tiem savus apsvērumus, t.i., kā tiek apgalvots, pirms galīgā ziņojuma pabeigšanas, un, iii) apstiprinādams komitejas ziņojumu, EIB priekšsēdētājs esot apstrīdētajā lēmumā pieļāvis tās pašas nepilnības.

Sava prasījuma par zaudējumu atlīdzību pamatošanai prasītāja apgalvo, ka:

- viņai ir nodarīts morālais kaitējums, kas nevarot tikt novērsts, atceļot apstrīdēto lēmumu;
- noraidāma viņas samierināšanas lūgumu, atbildētāja esot prettiesiski liegusi prasītājam iespēju atrisināt situāciju izlīguma ceļā un izvairīties no tiesvedības Vispārējā tiesā.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. aprīlī – Grieķijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-217/20)

(2020/C 222/29)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou un E. Krompa)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu (¹) daļā, kurā no Eiropas Savienības finansējuma tiek izslēgti vairāki Grieķijas Republikas izdevumi bruto kopsummā 9 657 608,85 EUR apmērā, kas atbilst neto kopsummai 9 590 402,53 EUR apmērā, kas veikti un pieteikti saistībā ar ELFLA attiecībā uz laikposmu no 2011. līdz 2018. finanšu gadam saistībā ar Lauku attīstības programmā 2007.–2013. gadam paredzētajiem pasākumiem 123A, 125A, 321 un 322, kā arī Lauku attīstības programmā 2014.–2020. gadam paredzētajiem pasākumiem 4.2, 4.3, 7.2 un 7.4, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt Grieķijas Republikas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tā apgalvo gan to, ka apstrīdētais lēmums esot pieņemts, kļūdaini interpretējot un piemērojot Regulas (ES) Nr. 908/2014 (²) 34. panta 7. punktu, jo finanšu korekcijas esot prettiesiskas tāpēc, ka Komisija ir pārsniegusi savas izvērtēšanas pilnvaras, gan to, ka šim lēmumam trūkstot pietiekama pamatojuma.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots gan tas, ka neesot juridiska pamata korekcijas noteikšanai attiecībā uz izdevumiem, kas veikti vairāk nekā 24 mēnešus pirms pirmo konstatējumu paziņošanas, gan tas, ka esot pārkāpts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽³⁾ 52. panta 4. punkts, gan tas, ka, noteikdama apstrīdētās korekcijas, Komisija esot pārsniegusi savas pilnvaras *ratione temporis*.
3. Trešais pamats saistībā konkrēti ar korekciju, kas noteikta attiecībā uz pasākumiem 125A un 123A, tiek balstīts uz to, ka esot pārkāpti *ne bis in idem*, tiesiskās drošības, labas pārvaldības, dalībvalstu tiesiskās pašlāvības un samērīguma principi.
4. Ceturtais pamats attiecas konkrēti uz pasākuma 125A korekciju un ir par to, ka esot pārkāpts Regulas (ES) Nr. 65/2011 ⁽⁴⁾ 24. panta 2. punkta b) apakšpunkts, Regulas (EK) Nr. 1974/2006 43. pants un Komisijas apstiprinātajā Grieķijas Lauku attīstības programmā 2007.–2013. gadam ietvertie noteikumi, esot nepietiekami izklāstīts pamatojums jautājumā par korekcijas juridisko pamatu, kā arī par to, ka trūkstot juridiskā pamata un neesot izklāstīts pamatojums, un turklāt esot pieļauta kļūda faktos saistībā ar piemēroto vienotās likmes finanšu korekciju un tās procentuālo apmēru (10 %).
5. Ar piekto pamatu, kas attiecas konkrēti uz korekciju saistībā ar pasākumu 125A, tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pieņemts, pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu, Regulas (ES) Nr. 908/2014 34. pantu un 2015. gada 8. jūnija Pamatnostādnes C(2015)3675, kā arī gan tiesības tikt iepriekš uzklāstam un tiesības uz aizstāvību, gan tiesiskās pašlāvības un samērīguma principus. Tiek arī secināts, ka lēmuma pamatojuma izklāsts esot nepietiekams un ka lēmumā esot pieļauta kļūda faktos.
6. Sestais pamats attiecas konkrēti uz korekciju, kas noteikta saistībā ar pasākumiem 321 un 322, un ir par to, ka esot izdarīts Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 2. punkta b) apakšpunkta un 2015. gada 8. jūnija Pamatnostādņu C(2015)3675 pārkāpums, kā arī esot pieļauta kļūda faktos, nepietiekami izklāstīts pamatojums un pārkāpts samērīguma princips.
7. Septītais pamats attiecas konkrēti uz korekciju saistībā ar pasākumu 123A. Ar šo pamatu tiek apgalvots, ka minētā korekcija esot noteikta, pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 1. un 2. punktu, Regulas Nr. 1306/2013 52. pantu un Regulas Nr. 908/2014 34. pantu tāpēc, ka esot pieļauta kļūda faktos un tas esot darīts, balstoties uz nepietiekamu pamatojumu. Tiek arī uzskatīts, ka esot pārkāptas Grieķijas Republikas tiesības tikt uzklāstam un tiesības uz aizstāvību, kā arī esot pārkāpts samērīguma princips.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2020/201 (2020. gada 12. februāris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 541) (OV 2020, L 42, 17. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 908/2014 (2014. gada 6. augusts), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību (OV 2014, L 255, 59. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L 347, 549. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 65/2011 (2011. gada 27. janvāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV 2011, L 25, 8. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – JP/Komisija

(Lieta T-247/20)

(2020/C 222/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JP (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumu C(2020) 1195 *final* (2020. gada 24. februāris), ar ko noraida apstiprinājuma lūgumu piekļūt dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 – GESTDEM 2019/5394 līdz 5399; un
- izdot rīkojumu atbildētājai samaksāt simboliski vienu euro kā kompensāciju par morālo kaitējumu, kas nodarīts prasītājam, kā arī atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 17. pants saistībā ar personas privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkts saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts saistībā ar daļēju piekļuvi un samērīguma principu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts labas pārvaldības princips.

Prasība, kas celta 2020. gada 4. maijā – *Klymenko/Padome*

(Lieta T-258/20)

(2020/C 222/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Oleksandr Viktorovyč Klymenko* (Maskava, Krievija) (pārstāvis: *M. Phelippeau*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt *Oleksandr Viktorovyč Klymenko* prasību par pieņemamu;

ciktāl tas attiecas uz prasītāju,

- atcelt ES Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. un 91. pantam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajos aktos nav norādīts pietiekams pamatojums. Prasītājs apgalvo, ka Padome nav izpildījusi pienākumu pārsūdzētajos aktos norādīt pamatojumu gan attiecībā uz pasākuma pamatotību, gan uz tiesību uz aizstāvību ievērošanu, kā arī pienākumu ievērot efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un veikt attiecīgas pārbaudes.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka izskatāmajā lietā ir pieļauta kļūda vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana. Prasītājs apgalvo, ka, ņemot vērā viņam nosūtīto informāciju, Padome esot varējusi konstatēt tikai to, ka trūkst pietiekama faktiskā pamata, uz ko varētu balstīt kriminālprocesu. Prasītājs norāda arī uz vairākiem savu pamattiesību pārkāpumiem, kurus Padome esot atstājusi bez ievēribas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas pamattiesības, jo, pieņemot šos aktus, neesot ievērotas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī tiesības uz pušu procesuālo tiesību vienlīdzību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots par tiesiskā pamata trūkumu, jo Līguma par Eiropas Savienību 29. pants nevarot būt pieņemams tiesiskais pamats ierobežojošam pasākumam, kas pieņemts attiecībā pret prasītāju.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas pamattiesības, proti, tiesības uz īpašumu.

Prasība, kas celta 2020. gada 6. maijā – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (“ROCHEM”)

(Lieta T-261/20)

(2020/C 222/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rochem Group AG (Zug, Šveice) (pārstāvji: K. Guridi Sedlak, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Rochem Marine Srl (Genova, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “ROCHEM” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1 151 485

Informācija par procesu EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2020. gada 2. marta lēmums lietā R 1547/2019-1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

- uzdot *EUIPO* pieņemt jaunu lēmumu, ar kuru tiek atteikta spēkā neesamības pasludināšana, kas lūgta attiecībā pret starptautisku preču zīmes reģistrāciju Nr. 1 151 485, arī attiecībā uz 11. un 40. klasi;
- piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, ja otra procesa Apelācijas padomē dalībniece iestājusies lietā Vispārējā tiesā, segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkta, aplūkojot to kopsakarā ar tās 198. pantu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 6. maijā – *Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine* (“ROCHEM”)

(Lieta T-262/20)

(2020/C 222/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Rochem Group AG* (Zug, Šveice) (pārstāvji: *K. Guridi Sedlak*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Rochem Marine Srl* (Genova, Itālija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “ROCHEM” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 151 545

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2020. gada 2. marta lēmums lietā R 1546/2019-1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzdot *EUIPO* pieņemt jaunu lēmumu, ar kuru tiek atteikta spēkā neesamības pasludināšana, kas lūgta attiecībā pret starptautisku preču zīmes reģistrāciju Nr. 1 151 545, arī attiecībā uz 11. un 40. klasi;
- piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, ja otra procesa Apelācijas padomē dalībniece iestājusies lietā Vispārējā tiesā, segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkta, aplūkojot to kopsakarā ar tās 198. pantu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – Arbuzov/Padome**(Lieta T-267/20)**

(2020/C 222/34)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Serhij Arbuzov (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis: M. Mleziva, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā⁽¹⁾, kā arī Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu

- prasītājs savu prasību tostarp pamato ar to, ka, pieņemot Padomes 2019. gada 4. marta Lēmumu (KĀDP)⁽³⁾, Eiropas Savienības Padome nerīkojās pietiekami rūpīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neņēma vērā prasītāja apgalvojumus, nedz arī viņa iesniegtos viņam labvēlīgos pierādījumus, bet gan balstījies principā uz īsu kopsavilkumu, ko iesniedza Ukrainas ģenerālprokuratūra, un nepieprasīja papildu informāciju par izmeklēšanas norisi Ukrainā.

2. Otrais pamats attiecas uz prasītāja īpašuma tiesību pārkāpumu

- prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka viņam piemērotie ierobežojumi nav samērīgi, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, kā arī ar tiem tiekot pārkāptas starptautisko tiesību garantijas viņa īpašumtiesību aizsardzībai.

3. Trešais pamats attiecas uz prasītāja pamattiesības pārkāpumu, kuras viņam ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā

- šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka, piemērojot viņam ierobežojumus, tika pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, uz nevainīguma prezumpciju, tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz privātīpašuma aizsardzību.

⁽¹⁾ OV 2020, L 71, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2020, L 71, 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2019/354 (2019. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2019, L 64, 7. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – *Pszonka*/Padome

(Lieta T-268/20)

(2020/C 222/35)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Artem Wiktorowycz Pszonka* (Kramatorska, Ukraina) (pārstāvis: *M. Mleziva*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā ⁽¹⁾, kā arī Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu

- prasītājs savu prasību tostarp pamato ar to, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Eiropas Savienības Padome nerīkojās pietiekami rūpīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neņēma vērā prasītāja apgalvojumus, nedz arī viņa iesniegtos pierādījumus, kuri liecinot viņam par labu, bet gan balstījies principā uz īsu kopsavilkumu, ko iesniedza Ukrainas ģenerālprokuratūra, un nepieprasīja papildu informāciju par izmeklēšanas norisi Ukrainā.

2. Otrais pamats attiecas uz prasītāja īpašuma tiesību pārkāpumu

- prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka viņam piemērotie ierobežojumi nav samērīgi, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, kā arī ar tiem tiekot pārkāptas starptautisko tiesību garantijas viņa īpašumtiesību aizsardzībai.

3. Trešais pamats attiecas uz prasītāja pamattiesības pārkāpumu, kuras viņam ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā

— šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka, piemērojot viņam ierobežojumus, tika pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, uz nevainīguma prezumpciju, tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz privātīpašuma aizsardzību.

⁽¹⁾ OV 2020, L 71, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2020, L 71, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – *Pszonka*/Padome

(Lieta T-269/20)

(2020/C 222/36)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Wiktor Pawłowycz Pszonka* (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis: *M. Mleziva*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā ⁽¹⁾, kā arī Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu

— prasītājs savu prasību tostarp pamato ar to, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Eiropas Savienības Padome nerīkojās pietiekami rūpīgi, jo pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tā neņēma vērā prasītāja apgalvojumus, nedz arī viņa iesniegtos pierādījumus, kuri liecinot viņam par labu, bet gan balstījies principā uz īsu kopsavilkumu, ko iesniedza Ukrainas ģenerālprokuratūra, un nepieprasīja papildu informāciju par izmeklēšanas norisi Ukrainā.

2. Otrais pamats attiecas uz prasītāja īpašuma tiesību pārkāpumu

— prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka viņam piemērotie ierobežojumi nav samērīgi, pārsniedz to, kas ir nepieciešams, kā arī ar tiem tiekot pārkāptas starptautisko tiesību garantijas viņa īpašumtiesību aizsardzībai.

3. Trešais pamats attiecas uz prasītāja pamattiesības pārkāpumu, kuras viņam ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā

— šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka, piemērojot viņam ierobežojumus, tika pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, uz nevainīguma prezumpciju, tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz privātīpašuma aizsardzību.

⁽¹⁾ OV 2020, L 71, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2020, L 71, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 11. maijā – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture un Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts/Komisija

(Lieta T-278/20)

(2020/C 222/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, Ķīna), Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, Ķīna) (pārstāvji: K. Adamantopoulos un P. Billiet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītājām; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/353 (2020. gada 3. marts), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes tērauda riteņu importam ⁽¹⁾.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas tiesību un faktu vērtējuma kļūdas un pieļāvusi apļveida argumentāciju, pirmkārt, secinot, ka prasītājas pastāvīgi neesot pienācīgi sadarbojušās ar Komisiju, un šī iemesla dēļ, pamatojoties uz Pamatregulas ⁽²⁾ 17. panta 4. punktu, otrkārt, konstatējot, ka prasītājas esot pieprasījušas tām piemērot individuālo dempinga starpību tā vietā, lai tās iekļautu ražotāja eksportētāja izlasē saskaņā ar Pamatregulas 17. panta 1. un 2. punktu, tādējādi arī pārkāpjot Pamatregulas 6. pantu un, treškārt, piemērojot prasītājām maksimālo atlikušo antidempinga maksājumu, kas kā soda mērs paredzēts pusēm, kas nav sadarbojušās vai nav par sevi informējušas, tādējādi pārkāpjot arī Pamatregulas 2., 3. pantu un 9. panta 4. punktu, un tiesiskās paļāvības, labas pārvaldības, nediskriminācijas un samērīguma principus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas tiesību un faktu vērtējuma kļūdas, pārkāpusi labas pārvaldības principu, neesot norādījusi pienācīgu pamatojumu un sniegusi kļūdainu un pretrunīgu argumentāciju, pirmkārt, piemērojot prasītājām jēdzienu “pieejamie fakti”, otrkārt, neņemot vērā prasītāju normālo vērtību un eksporta cenu vai alternatīvas metodes, lai noteiktu prasītāju eksporta cenu attiecībā uz prasītāju dempinga starpības aprēķināšanu pretēji Pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktam, 8., 10. un 11. punktam, 3., 6. pantam, 9. panta 4. punktam, 18. panta 1. un 3. punktam, kā arī PTO Antidempinga līguma 2., 3. pantam, 6. panta 6. un 8. punktam un II pielikuma 3. punktam.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, pirmkārt, atsakoties aprēķināt un izpaust viņu normālo vērtību pretēji Pamatregulas 20. panta 2. un 4. punktam un PTO Antidempinga līguma 12.2. pantam un, otrkārt, neizpaužot informāciju, ko tā izmantoja, aprēķinot prasītāju dempinga starpību un nodarīto kaitējumu.

⁽¹⁾ OV 2020 L 65, 9. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016 L 176, 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 12. maijā – CWS Powder Coatings/Komisija

(Lieta T-279/20)

(2020/C 222/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Vācija) (pārstāvji: R. van der Hout, C. Wagner un V. Lemonnier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2020/217 ⁽¹⁾, ciktāl tā attiecas uz titāna dioksīda klasificēšanu un marķēšanu, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar turpmāk izklāstītajiem pamatiem.

1. Pirmais pamats: Komisija esot pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾ 53.c pantu, pieņemot vienu tiesību aktu attiecībā uz dažādiem regulējuma priekšmetiem.
2. Otrais pamats: ar apstrīdētajā regulā veikto titāna dioksīda klasificēšanu esot pārkāpti klasifikācijas nosacījumi, kas paredzēti Regulas Nr. 1272/2008 53.a pantā, 37. panta 5. punktā un 3. panta 1. punktā, tos aplūkojot kopsakarā ar šīs regulas I pielikuma 3.6.2.2. punktu.
3. Trešais pamats: grozījums Regulas Nr. 1272/2008 II pielikumā attiecībā uz šķidriem maisījumiem, kas satur titāna dioksīda daļiņas, nevarot tikt pamatots ar minētās regulas 53. panta 1. punktu, to lasot kopsakarā ar tās 53.a pantu.
4. Ceturtais pamats: grozījums Regulas Nr. 1272/2008 II pielikumā attiecībā uz cietiem maisījumiem, kas satur titāna dioksīda daļiņas, nevarot tikt pamatots ar minētās regulas 53. panta 1. punktu, to lasot kopsakarā ar tās 53.a pantu.
5. Piektais pamats: Komisija esot pārkāpusi savu pienākumu veikt ietekmes novērtējumu pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas.
6. Sestais pamats: ar apstrīdēto regulu esot pārkāpts samērīguma princips, jo noteiktu titāna dioksīda daļiņu klasificēšana un marķēšanas pienākumu noteikšana neesot piemērota izvirzītajam mērķim (veselības aizsardzība) un varot tikt izmantoti mazāk ierobežojoši līdzekļi.

7. Septītais pamats: Komisija, pieņemot apstrīdēto regulu, esot pieļāvusi daudzas būtiskas kļūdas vērtējumā.
8. Astotais pamats: Komisija, pieņemot apstrīdēto regulu, esot pārkāpusi savas kompetences robežas.
9. Devītais pamats: ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto regulu, pati varēja definēt klasificēšanas nosacījumus vai priekšmetu vai ka tai nebija iespējas veikt ietekmes novērtējumu vai samērīgu piemērošanu, prasītāja uzskata, ka ar Regulas Nr. 1272/2008 37. panta 5. punktu, 53. panta 1. punktu un 53.a pantu esot pārkāpti LESD 290. panta 1. un 2. punkts. Proti, šādā gadījumā pamataakta (Regula Nr. 1272/2008) izvēle apstrīdētajai regulai esot pretrunā LESD 290. pantam.

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/217 (2019. gada 4. oktobris), ar ko, to pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojumu, kā arī minēto regulu labo (OV 2020, L 44, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojumu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1243 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko vairākus tiesību aktus, kuros paredzēta regulatīvās kontroles procedūras izmantošana, pielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. pantam (OV 2019, L 198, 241. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 13. maijā – Klaus Berthold/EUIPO – Thomann (“HB Harley Benton”)

(Lieta T-284/20)

(2020/C 222/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Vācija) (pārstāve: E. Strauß, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Thomann GmbH (Burgebrach, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “HB Harley Benton” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 380 752

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2020. gada 11. marta lēmums lietā R 1359/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un apmierināt iebildumus pret starptautiskas reģistrācijas Nr. 1 380 752 reģistrēšanu Eiropas Savienībā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē;
- uzlikt EUIPO pienākumu neregistrēt starptautisku reģistrāciju Nr. 1 380 752 Eiropas Savienībā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē;

- piespriest otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieci atlīdzināt izdevumus procesā *EUIPO* un attiecīgajā gadījumā piespriest atbildētājam atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 15. maijā – *MCM Products/EUIPO – The Nomad Company* (“NOMAD”)**(Lieta T-285/20)**

(2020/C 222/40)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: MCM Products AG (Cīrihe, Šveice) (pārstāvis: S. Eichhammer, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: The Nomad Company BV (Zevenaar, Nīderlande)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NOMAD” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 1 742 089**Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 13. marta lēmums lietā R 854/2019-4***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz reģistrētajām precēm, kas ietilpst 18. klasē;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2020. gada 15. maijā – Capella/EUIPO – Cobi.bike (“GOBI”)**(Lieta T-286/20)**

(2020/C 222/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Capella EOOD (Sofija, Bulgārija) (pārstāvis: R. Klenke, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Cobi.bike GmbH (Frankfurte pie Mainas, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības preču zīmes “GOBI” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 168 089

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 14. februāra lēmums lietā R 1685/2019-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 15. maijā – Eggy Food/EUIPO (“EGGY FOOD”)**(Lieta T-287/20)**

(2020/C 222/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Vācija) (pārstāvji: J. Eberhardt un R. Böhm, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “EGGY FOOD” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 795 2953

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 9. marta lēmums lietā R 1316/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzdot publicēt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 1 795 2953;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 13. maijā – *Brillux un Daw*/Komisija

(Lieta T-288/20)

(2020/C 222/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Brillux GmbH & Co. KG* (Minstere, Vācija) un *Daw SE (Ober-Ramstadt, Vācija)* (pārstāvji: *R. van der Hout, C. Wagner* un *V. Lemonnier*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2020/217 ⁽¹⁾, ciktāl tā attiecas uz titāna dioksīda klasificēšanu un marķēšanu, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz deviņiem pamatiem, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-279/20 *CWS Powder Coatings*/Komisija izvirzītajiem prasības pamatiem.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/217 (2019. gada 4. oktobris), ar ko, to pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu, kā arī minēto regulu labo (OV 2020, L 44, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 14. maijā – *Ceramica Flaminia*/EUIPO – *Ceramica Cielo* (“goclean”)

(Lieta T-290/20)

(2020/C 222/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ceramica Flaminia SpA* (*Civita Castellana*, Itālija) (pārstāvji: *A. Improda* un *R. Arista*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Ceramica Cielo SpA* (*Fabrica di Roma*, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “goclean” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 270 046

Informācija par procesu EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 16. marta lēmums lietā R 991/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt un grozīt apstrīdēto lēmumu;

un līdz ar to

— atzīt Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 13 270 046 spēkā esamību attiecībā uz visām vai daļu no 11. klasē ietilpstošajām precēm;

— piespriest EUIPO un/vai *Ceramica Cielo SpA*. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī izdevumus, kas radušies abās iepriekšējās instancēs Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomē, par labu *Ceramica Flaminia SpA*.

Izvirzītie pamati

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums un kļūdaina piemērošana;

— atšķirtspējas interpretācija Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē;

— preču zīmes kvalificēšanas par reklāmas saukli nepamatotība;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 59. pantu, pārkāpums un kļūdaina piemērošana;

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta un 59. panta 1. un 2. punkta pārkāpums un kļūdaina piemērošana.

Prasība, kas celta 2020. gada 14. maijā – Yanukovych/Padome**(Lieta T-291/20)**

(2020/C 222/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Fedorovych Yanukovych (Rostova pie Donas, Krievija) (pārstāvis: M. Anderson, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ES Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 ⁽¹⁾, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 ⁽²⁾, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilst norādītajiem kritērijiem, pēc kuriem persona iekļaujama sarakstā par attiecīgo laikposmu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome, iekļaudama prasītāju pārsūdzētajos aktos, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Padome nav nodrošinājusi pietiekamu faktisko pamatu, uz ko varētu balstīt prasītāja iekļaušanu sarakstā un nav pārliecinājusies par to, ka Ukrainas iestāžu lēmumi, uz kuriem tā balstījusies, tika pieņemti, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi prasītāja iekļaušanas sarakstā faktiskos, konkrētos iemeslus. Padome neesot arī norādījusi iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka Ukrainas iestāžu lēmumi, uz kuriem tā balstījusies, ir pieņemti, ievērojot prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam bijusi liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Padome pirms atkārtotās iekļaušanas sarakstā nav apspriedusies ar prasītāju, nav sniegusi prasītājam visu informāciju, uz kuru tā balstījusies, un nav devusi prasītājam pienācīgu jeb taisnīgu iespēju izlabot kļūdas vai sniegt paskaidrojumus. Nevienā stadijā prasītājs neesot ticis iepazīstināts ar ticamiem vai konkrētiem pierādījumiem un argumentāciju, kas attaisnotu ierobežojošo pasākumu piemērošanu, un neesot norādīts, vai Padome pirms sava lēmuma pieņemšanas ir pienācīgi ņēmusi vērā prasītāja apsvērumus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome šos astotos grozošos instrumentus esot pieņēmusi bez attiecīga tiesiskā pamata.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras.

7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz prasītāju nav ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktā nostiprinātās tiesības uz īpašumu, jo ar ierobežojošiem pasākumiem šīs tiesības tiek ierobežotas neattaisnoti un nesamērīgi, proti: i) trūkstot jebkādas norādes par to, ka naudas līdzekļi, kurus esot piesavinājis prasītājs, būtu uzskatāmi par pārskaitītiem ārpus Ukrainas; un ii) neesot nedz nepieciešams, nedz atbilstīgi iesaldēt visus prasītāja aktīvus, jo kriminālprocesos pret prasītāju Ukrainas iestādes jau ir kvantificējušas zaudējumus, ko viņš esot nodarījis.

- (¹) Padomes Lēmums (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2020, L 71, 10. lpp.).
- (²) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2020, L 71, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 14. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-292/20)

(2020/C 222/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Oleksandr Viktorovych Yanukovych* (Sanktpēterburga, Krievija) (pārstāvis: *M. Anderson, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ES Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/373 (¹), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/370 (²), ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilst norādītajiem kritērijiem, pēc kuriem persona iekļaujama sarakstā par attiecīgo laikposmu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome, iekļaudama prasītāju pārsūdzētajos aktos, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Padome nav nodrošinājusi pietiekamu faktisko pamatu, uz ko varētu balstīt prasītāja iekļaušanu sarakstā un nav pārliecinājusies par to, ka Ukrainas iestāžu lēmumi, uz kuriem tā balstījusies, tika pieņemti, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi prasītāja iekļaušanas sarakstā faktiskos, konkrētos iemeslus. Padome neesot arī norādījusi iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka Ukrainas iestāžu lēmumi, uz kuriem tā balstījusies, ir pieņemti, ievērojot prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzība tiesā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam bijusi liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Padome pirms atkārtotās iekļaušanas sarakstā nav apspriedusies ar prasītāju, nav sniegusi prasītājam visu informāciju, uz kuru tā balstījusies, un nav devusi prasītājam pienācīgu jeb taisnīgu iespēju izlabot kļūdas vai sniegt paskaidrojumus. Nevienā stadijā prasītājs neesot ticis iepazīstināts ar ticamiem vai konkrētiem pierādījumiem un argumentāciju, kas attaisnotu ierobežojošo pasākumu piemērošanu, un neesot norādīts, vai Padome pirms sava lēmuma pieņemšanas ir pienācīgi ņēmusi vērā prasītāja apsvērumus.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome šos astotos grozošos instrumentus esot pieņēmusi bez attiecīga tiesiskā pamata.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz prasītāju nav ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktā nostiprinātās tiesības uz īpašumu, jo ar ierobežojošiem pasākumiem šīs tiesības tiek ierobežotas neattaisnoti un nesamērīgi, proti: i) trūkstot jebkādas norādes par to, ka naudas līdzekļi, kurus esot piesavinājis prasītājs, būtu uzskatāmi par pārskaitītiem ārpus Ukrainas; un ii) neesot nedz nepieciešams, nedz atbilstīgi iesaldēt visus prasītāja aktīvus, jo kriminālprocesos pret prasītāju Ukrainas iestādes jau ir kvantificējušas zaudējumus, ko viņš esot nodarījis.

(¹) Padomes Lēmums (KĀDP) 2020/373 (2020. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2020, L 71, 10. lpp.).

(²) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2020/370 (2020. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2020, L 71, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 18. maijā – Ruiz-Ruiz/Komisija

(Lieta T-293/20)

(2020/C 222/47)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Nīderlande) (pārstāvis: M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atcelt:

- 2019. gada 23. maija lēmumu, ar kuru prasītāja ir izslēgta no dalības konkursā EPSO/AD/371/19 profesionālās pieredzes trūkuma dēļ;
- 2019. gada 20. septembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītājas lūgums pārskatīt viņas izslēgšanu no dalības konkursā EPSO/AD/371/19;
- 2020. gada 7. februāra lēmumu, ar kuru ir tikusi noraidīta administratīvā sūdzība, kas tika iesniegta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

Turklāt prasītāja lūdz piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Motīvi un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un esot pārkāpts paziņojums par atklātu konkursu.
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka, lai gan tā ir izmantojusi divus tiesību aizsardzības līdzekļus (proti, lūgusi konkursa atlases komisiju pārskatīt lēmumu un iesniegusi administratīvo sūdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam), viņai vēl joprojām nav skaidrs, kādas tieši profesionālās pieredzes prasības viņa nav izpildījusi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauts vienlīdzības principa pārkāpums.
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka konkursa atlases komisijai ir jānodrošina, lai tās vērtējumi par visiem pārbaudāmajiem kandidātiem tiktu balstīti uz vienlīdzīgiem un objektīviem nosacījumiem un lai vērtēšanas kritēriji būtu vienādi un visiem kandidātiem tiktu piemēroti vienveidīgi. Tomēr, neievērojot paziņojumu [par konkursu], konkursa atlases komisija nav nodrošinājusi konkrēto nosacījumu objektīvu un neitrālu novērtēšanu, kas esot notikusi, pārsniedzot konkursa speciālos noteikumus.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu un ar to saistītais pušu procesuālās vienlīdzības princips (Pamattiesību hartas 47. pants).
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka konkursa atlases komisija esot ārkārtīgi vispārīgi pamatojusi apstrīdēto lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītājas lūgums veikt pārskatīšanu. Izņemot vispārīgus apgalvojumus un norādījumus, ar kuriem ir noteikti atlases kritēriji, bet nav atklāts to saturs, neesot sniegts nekāds konkrēts skaidrojums, kas ļautu prasītājai saprast attiecībā uz viņu pieņemtā lēmuma pamatojuma iemeslus. Atbilstoši prasītājas apgalvotajam, līdz ar to izrietot, ka pārskatīšana faktiski nav notikusi, un tādējādi esot pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību un paziņojums [par konkursu], kurā pārskatīšana ir paredzēta kā kandidātu tiesību aizsardzības līdzeklis.
 - Arī iecelēj institūcijas 2019. gada 20. septembra lēmumā neesot sniegts pamatojums, jo arī tajā kārtējo reizi neesot izskaidroti kritēriji, kurus atlases komisija ir noteikusi papildus [paziņojumā par konkursu paredzētajiem kritērijiem], un tajā arī neesot minēta prasītājas konkrētā profesionālā pieredze, lai gan kandidāta pieteikumā tā ir bijusi detalizēti norādīta. Turklāt iecelēj institūcija neesot balstījies uz pilnīgu juridisko un faktisko apstākļu kopumu, jo tā esot ņēmusi vērā tikai 2019. gada 23. maija sākotnējo lēmumu, vispār neanalizējot un nevērtējot pārskatīšanas lēmumu.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV